

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hord-
va vagy vidékre postán
küldve

Egész évre 6 frt — kr
Fél évre 3 frt — kr
Negyedévre 1 frt 50 kr

Hirdetések díja:

□ centiméterenként 3
kr. Kereskedők és gyá-
rosok külön árkedvez-
ményben részesülnek.
Bélyegdíj 30 kr.

Nyilttér sora 20 kr.

KÖZÉRDEK

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Szerkesztői iroda

és
kiadóhivatal:

CIRNER és LINGNER
Főter 38. szám alatt,
hova ugy a lap szelle-
mi részét illető köz-
lemények, mint az
előfizetések és
hirdetések bér-
mentesen küldendők.

Kéziratok nem adat-
nak vissza.

Szent István király ünnepén.

(B.) Azon véletlen, de szívünknek oly jól eső körülményeknek egyike, melynek hatását a millenniumi év emelkedett érzülete csak fokozni bírja: annak a két nevezetes napnak egymás mellé jutása, melyek egyikén felséges uralkodónk születését, másikán első apostoli királyunk emlékét ünnepeljük. Ez ünnepeket hálás szívvel üli meg a nemzet, melyeken nemcsak az alattvalói hódolat és kegyelet nyilvánul, hanem a gondviselés iránti végtelen hála is.

Mennél több év merül el a mulandóság tengerébe; mennél több oly eseményt jegyezhetünk fel a történelem lapjaira, melyek hazánk politikai életét, népeinek a legkiválóbb nemzetekkel versenyt futó anyagi és szellemi fejlődését változatos képen tüntetik fel; mennél alaposabb kutatás alá vesszük a rendkívüli csapásokat előidéző okokat, melyek hazánkat érték, s mennél buzgóbban figyeljük meg ama jótékony szellemek működését és hatását, kiknek a közélet újabb felderülését köszönhetjük; annál élénkebben lelkesül kegyeletünk Szent István király s annál forróbb ragaszkodásunk felséges uralkodónk iránt.

Bizonyára erős az alap, melyet Szent István nagy államférfiúi belátással rakott le országunk fennállására, számolva a nemzeti szellemmel, az erős nemzeti érzülettel, az alkotmányosság szeretetével, a vitészség és harszoni bátorság erényeivel. Mint uralkodó s mint ember egyaránt kitűnő volt s egyéni fényes tulajdonságai, melyek helyet biztosítottak neki az egyház felfogása szerint a szentek sorában is, nagyban hozzájárultak nemzetünknek az európai népek nagy családjában való biztosítására. Aki az ő nagy szellemében működött, az ő nyomdokait követte, az nagygyá, szerencsésé tette Magyarországot. Aki fel tudta fogni e nagy király utódai közül, hogy a nemzettel együtt kell a nemzetért munkálni, minden körülmény között bizton számíthatott népe hűségére és áldozatkészségére.

És ime, most, a millennium évében, midőn egymás után ünnepeljük az áldott napot, melyen felséges királyunk született, és azt, melyet nemzeti közünnepé emel a hazafias kegyelet; hálás szívvel rebegünk forró köszönetet a Gondviselésnek, hogy az új ezer év kezdetén ismét az a böles, nemes, lovagias, alkotmányos, szellem sugároz le

a királyi trónról, mely megalapította egykor a magyar királyságot. Ezt a szellemet látjuk megújulva, és ezzel egy szersmind bebizonyítva azt az igazságot, hogy Magyarországot jól kormányozni csak a nemzeti érzületből fakadó, szabadságbiztosító intézményekkel lehetséges.

Valamint egykor Szt. István, ugy felséges királyunk is teljesen átértve az idők szellemét, a királyságot megillető jogok tiszteletet parancsoló fentartása mellett, a nemzet jólétének s az ország kül- és belbiztonságának megfelelő intézmények létrehozását s fejlesztését kiváló uralkodói kötelességének ismeri. Bölcsessége, mely belátása, igazságszeretete a legelső helyet biztosították számára az uralkodók sorában, kik közül kevesen érezték a sors súlyos csapásait ugy, mint ő, de kevesen is állottak ki oly keresztényi alázattal és erős telességgel, ebben is Szt. Istvánhoz hasonlít, ki Imre fiában elvesztvén trónjának fényes reményű örökösét, minden erejét és munkásságát egyedül országa javára szentelte.

Érthető tehát a végtelen ragaszkodás és a rendkívüli szeretet, melylyel a mi népünk felséges királyát, Szt. István

TÁRCZA.

Hervadásnak...

(Mutatvány szerzőnek novemberben megjelenő II. vers-kötetéből.)

Hervadásnak, elmulásnak
Néma, szelid képe,
Áhítattal zárlak téged
A szívem mélyébe.
Ami bennem fáj e perczen:
Az elmuló résznek
Megnyugovást csak te nyújthatsz,
Ehnyugvó természet!

Néma, nehéz vívódással
Altatám a kételyt.
O da főnn majd újra kezdjük,
Ami itt lenn bételt.
Amik itten hevitettek,
Miket lelkünk ringat,
Folytatása csak dicsőbb lesz
Fényes álmainknak.

Mégis... mégis... A küzdő szív
Meg-meg rezdül néha:
Nyit-e hát majd szabad utat
Sirunk omladéka?
Hogy kiszálljon, hogy feltörjön
A megtisztult lélek.

És keressen téged újra,
Halhatatlan élet!

Nagy csatákon büszke szárnyon
Tört vágyam az égbe,
Mégis, mégis megremegve
Gondoltam a végre:
Oh, ha tán e szent káprázat
S hitem fényes álma
Belevész a hamvadó szív
Szétomló porába!

Ha nekem e földi élet
Üdvöt már nem adna,
Talál-e majd szomju lelkem
Túl egy igazabbra,
Hogy kínáljon balzsamot a
Be nem gyógyult sebre,
Hogy a hulló vérsöpp feltját
Rózsával befedje?

Van-e hát lét, más, más, ahol
Egy mérlegbe jönne
A dús kincse és a koldus
Le nem törtült könnye?
Fölemelt gaz — elbukott jó —
Hát még? — boldog Isten!
Hol a böles, ki e titokra
Egy sugárt derítsen?!

Nem kutatom... Várok némán,
Bű és panasz nélkül;
Viharoktól fölvert lelkem
Csöndesen kibékül.
S hervadásnak, elmulásnak
Néma, szelid képe,
Téged zárlak áhítattal
A szívem mélyébe.

Vágyam egy. Czélom betöltve
Igy halálra várni!
Jöjjön aztán az öröklét,
Jöjjön aztán bármi!
Megnyugodtam. Néma könnyim
Arezomat befutják,
S járom tovább megadással
A Golgota útját!...

Szabó Jenő.

Makkai Domokos.
1839—1896.

Kidőlt a díszes oszlopsor utolsó fennmaradt oszlopa. Makkai Domokos, a történelem tanára, immár csak a Bethlen-főiskola történelmében létezik. Hogy maradhatott volna el ő sokáig lángeszű, fényes tehetségű, kedves emlékeztetünkben élő ifjúkori

koronájának és nagy erényeinek legméltóbb örökösét környezi. Nemesak a királyt, hanem hű népeinek igazi atyját látja ő benne s ez az a legszebb, legbiztosabb kötelék, mely a népek millióit összetartva, az alkotmányos élet által erőssé tett nemzetet egy új ezredév viszontagságainak leküzdésére bátorítja.

A fuzió.

Budapest, 1896. aug. hó.

A politikai kanikula a kombinációk és agyremek oly özönét hozta forgalomba, hogy alig lehetett ellenőrző szemmel kísérni, még ha akarta is valaki. Az izzó agyu ellenzéki politikusok legtöbb hatást a fuzió és a kiegyezés szeliőztetésétől vártak, amely két kérdés szerintük kritikus állapotba jutott és kérdésessé teszi a kabinet fennállását és a szabadelvű párt homogenitását. Mindtöbb részletet és újabb fordulatot táltak fel hírszékeny hallgatóiknak és mindközelebb jött a határidő, amikor a szabadelvű pártnak a fuzión és a kormányának a kiegyezési tárgyalásokon tönkre kell mennie.

Iskolázott politikusok és higgadt gondolkozók még el tudtak igazodni ebben a mulattató tohuwabohuban és csakhamar kitáltak az összefüggést a kolportált hírek és a kolportörök pártállása közt. Minden híren, minden ballon d'essai-n észre lehetett venni a lólabát, az ellenzéki tendenciát, mely hangulatot csinálni és szavazatokat fogni akar. Okos ember a legközelebbi ülészak megnyitása előtt, teljesen változatlan politikai viszonyok mellett, fuzióról nem is beszélhet. Báró Bánffy az év elején és később is ismetelten helyes és eddig meg nem czáfolt kifejezést adott a maga és a szabadelvű párt nözetének. A szabadelvű párt erős és egységes. Az általa elfogadott szabadelvű programot képes és törekszik is teljesíteni és nincs szüksége támogatásra és oly erőre, mely a saját kebelében nem található. Joga van tehát a

fuziót, mint olyat, feltétlenül visszautasítani, ha azzal csak a legesekélyebb abdikáció is összekötve lenne. De elfogad és őszinté örömmel fogad minden támogatást, közreműködést, mely önzetlenül szenteli magát a szabadelvű program teljesítésének. Liberális elveiből azonban nem engedhet; egy ember, vagy egy csoport kedvéért az ország akaratát, a szabadelvű fejlődés és haladást elárulnia nem lehet, nem szabad. Nem még akkor sem, ha uralkodása e koncesszió által látszólag erősödne, mert akkor a népben vesztene el támasztékát, melyet a fuzióban mulólag kihasználhatna. Bárkik és bárhányan legyenek, akik a fuziót forszírozzák, hogy a jövő választások alkalmával két szék közt a pad alá ne kerüljenek: a szabadelvű pártnak tántoríthatatlanul ragaszkodnia kell programjához, mely neki ereje és támasza és semmiféle idegen programkövetelés kedvéért nem szabad elárulnia a magyar szabadelvűség ügyét.

És a terjesztett hírek majd a kilépeitekkel, majd a nemzeti párttal, sőt még a Justh-Kossuth párttal való fuzióról is biztosat akarnak tudni. A „Pester Correspondenz”-nek módjában van kijelenteni, hogy az egész fuzióhíresztelésből egy szó sem igaz. Sem a kormány kebelében, sem a szabadelvű párt körében, sem a szabadelvű párt tagjaiból alakult holmi konvektikulumban nem tárgyalták a fuzió gondolatát. Az ellenzéki sajtóközegek egész nyári politizálásából csak az az egy tűnt ki, hogy a szabadelvű párt egy nagy, akcióképes és tömör többség és hogy kilátásai a jövő választásokra a legfényesebbek. E párt programjával és zászlója alatt teljes biztossággal és a legnagyobb nyugalommal tekinthetnek az ellenzéki di minorum gentium a jövő választások elé. És ma minden a mandátum körül forog.

Szent István.

Budapest, aug. 18.

Magyarország nemzeti ünnepét, Szent István napját, az idén, állami létünk ezer éves

fennállása alkalmából, különösen ünnepies módon üljük meg. Vaszary Kolozs, Magyarország hercegprímása, intézkedett erre nézve s ezzel az egész nemzetnek feledhetetlen szeretetszolgálatot tett. Mert e napon az ország minden vidékeről tömegesen a budai várba gyűlnek e hazaú h fia, hogy mélyen érzett kegyelettel adózzanak az első király szent Jobbjának és áhitatos szívből fakadó hálaimát intézzenek Magyarországnagyasszonyához. A magyar pór kérges kezei, melyek béke idején az eke szarvát tartják, háboruban a hazát védik, ezek a becsületes kezek ezuttal kétszeres áhitattal kulesolódnak össze ajtatos hálaimára, melyben ép oly kötelességszerűleg részt vesz a magas papság és a városok értelmisége is. Magyar nemzeti ünnep ez és minden jó hazafi részt vesz a hódolatban, melyet a nemzet az állam megalapítójának és védő-asszonyának bemutat.

Az 1000 év augusztus havának 15-én Nagy-Boldog-Asszony napján koronázta meg István királyt szent Adalbert. Az első koronás király Magyarországon a keresztény vallás megalapítója, országát és koronáját szűz Mária pártfogása alá helyezte és Isten anyját választotta Magyarországnagyasszonyának. Egy istenfélő és dicsőséges uralkodás után, koronázása napján, elhivatott szent István Magyarország védő-asszonyához és azóta áll szent István birodalma az ország védő-asszonya és a szent korona oltalma alatt. A korona több egy szent kincsűl: a magyar államiság jelképe az. E korona viselője felszentelt személy, kit minden magyar hódolva tisztelt. E koronában van Magyarország szabadsága, joga, állami függetlensége és e korona viselőjéhez határtalan bizalommal és mély hódolattal tekint fel a nemzet.

A Szent-István-koronának 896. év előttⁱ és mai viselőjéhez!

Sok évszázad szomorú tapasztalatai megtanították a magyar nemzetet, mint kell méltányolni a nagy uralkodói erényeket és

barátjától: dr. Kovács Ödöntől! hiszen halála után az ő életének már csak az volt feladata, hogy életírásban, emlékbeszédben szép, nagy, művészi emléket állítson szellemi vezérének. azután elkezdjen hervadni, pusztulni, amint elhervadt és elpusztult az a fényes emlékü nagy intézmény: a Bethlen-főiskola teológiája, melyért szóval és tollal, lelkeknek, szívének minden erejével küzdött és a nem remélt balsorsot betöltve látva, kiszenvedett.

Már régen sokan mondogatják, hogy balsors van fűződve a Bethlen-főiskola teológiájához. Én nem hiszek a vaksorsban, de midőn látom kell, hogy egy intézménynek, mely századokon át egyik büszkesége, erős vára volt az erdélyrészi magyarságnak, az a fátuma, hogy ellenségei a sorban holtan lerogyó tanárok tetemein emelkedve törhessék le és pusztítsák el: a koporsó mellett állva, megrezzen az én szívemben is a távol tartott balsejtelem szomorú hangja. Midőn még folyt a harc és én aggodalmimat fejeztem ki, ő nem hitte a gyászos végzetet; midőn nagyobb erőgyűjtésre biztatam a kitaróan küzdőket, ő bizott az igazság erejében; midőn arra utaltam, hogy a rokonszenv oly sok oldalról nyilatkozó kifejezéseit használják fel az anyagi erő szükségének látszó gyarapítására is, ő a mult példával bizonyította, hogy a kollégium sokkal jobb helyzetben van jelenleg és hitt

a jobb jövőben. „Palma sub onere crescit“, a palma terhe alatt növekszik — volt az ő véleménye, s ime, a derékon tört palma mellett fekszik most ő is.

Eredeti székelly ember volt, aki sokat tanult, sokat tudott. Egyenes, őszinte, barátságos lelkületét a finom humornak az a ritka zománca ragyogta be, mely mindenki előtt érdekessé tette minden szavát, minden írását. És hogy tudott lelkesíteni! mennyire értett ahhoz, hogy ifju tanítványait szinte áthassák a szépnak, jónak, nemesnek ígái, a honszeretet tüze tiszta lánggal égjen lelkük oltárán!

Alig tudom elhinni, hogy immár tőle is meg kell válni. Látom a kaszinóban a sárga, négyszögű asztal körül ülve, a jó öreg Hegedűs Jánossal és dr. Kovács Ödönnei elénken tarokkozva, mindig csipkelődve, néha bosszankodva. Látom a fehér asztalnál vidám baráti körben, sziporkázó ötleteivel, elbeszéléseivel, tósztaival a derült jó kedv igazi érzetét költve fel. Látom, midőn komoly beszédben szólal fel komoly ügyekben, magvas érveket sorolva elő helyes nézete mellett. Látom a szószéken, a felolvasó asztal mellett, utójára akkor, midőn legjobb barátja emléket újítva fel, a gyásznak szavai hangzottak ajkairól. Látom kedves, nagy családjá körében, melynek minden tagját oly nagyon szerette, s ha volt boru, mely olykor elhomályosítá kedvét, azt atyai szívé-

nek szép reményü gyermekei jövőjén való aggodása okozta. De látom kellett betegem, komoran is; s midőn kissé föllendülve azt reméltük, hogy egy pár hét múlva ismét elfoglalhatja méltó helyét tanári katedráján, hirtelen feltárlt előttünk a legszomorubb látvány: ott főnn az Örhegyen megásott sirjának örök éjszakája.

Most már együtt vannak megint mindnyáján, akik egykor a Bethlen-kollégiumnak csak nem is oly régen büszkeségei voltak, annak a szép tanári testületnek tagjai, kiket oly feltékenyen őrzött főiskolájuk iránti hű ragaszkodás és ritka szép kollegiális szeretet fűzött össze. Ó általuk lett kedvessé és becsültté előttünk is, kik más életpályán szolgáljuk hazánkat, nemzetünket, a nagy hivatását melegen átérző tanári pálya s különösen az a kollégium, melyért ők éltek és haltak.

Oh, ha az a szellem, mely Makkai Domokost és társait lelkesíté, nem szállott volna el ő velük végképpen, hanem visszatérne a megdicsőülés örök lakából és mi köztünk lakoznék éitette és elevenítve, hogy az új nemzedék méltó utódként töltse be a haza és nemzet iránti kötelességeit Bethlen Gábornak nagyobbá, fényesebbé válandó fejedelmi örökében.

Azoknak, kik erre példát mutattak, legyen emlékek áldott!

Török Bertalan.

e tapasztalatok képeztek az iskolát Magyarországon koronás királyi alkotmányos érzelmeinek megismerésére és becsülésére nézve. Gyakran le volt igazva ez az ország és jóltevő remények helyett vad kétségbeeséssel eltelve. Ennek a szabadságszerető, büszke és hű nemzetnek sok évszázadokon keresztül kellett küzdeni koronás királyainak nemzetellenes és önkényes érzelmeivel, és sok köny és még több vér folyt a küzdelmekben és az azokra való emlékezésben. Súlyos igaz nehezedeit évszázadokon át a nemzet nyakára, mely e nyomás alatt csak azért nem semmisült meg, mert alkotmányos érzelme és szabadságszerető volt.

Es midőn ma Magyarország jó fia Budán, az Isten szabad ege alatt Magyarország védőasszonyához küldendő hálaimára összegyűlnek; midőn a magyar szívek a millennium alkalmából Szent István napján hangosabban dobognak és az öröm és a megindultság könyei hálót vonnak a szemre: ezt Szent Istvánnak, Magyarország első koronás királyának méltatására és tiszteletére és a korona mostani viselője, minden királyok közt a legalkotmányosabb király, első Ferencz József iránt való határtalan szeretetükben és sziklaszilárd hűségükben teszik. Mily végtelen örökkévalóság van a szent és annak méltó utóda közt. És e nagy darab történelmen keresztül ez az ország ugyanaz maradt és ugyanaz maradt ez a nemzet, mely szereti szabadságát, függetlenségét, alkotmányos berendezését, de ugyanaz maradt a király is, és a nemzet hűsége — ha lehet — csak erősbödött Szent István koronájának viselőjéhez. A királyok is emberek, és élő embereket nem lehet szentekké avatni. De egy és ugyanazon imában, melyben a nemzet Magyarország védőasszonyához fordul és szent István szellemének bemutatja hódolatát, e nemzetért és ez országért imádkozva térdre borul: ugyanezen imában emlékszik meg az egész magyar nemzet szent István koronájának mostani viselőjéről és kéri szűz Máriát és szent Istvánt, hogy az alkotmányos Ferencz József király még sokáig éljen számunkra.

Akkor szent Adalbert püspök állt István király oldala mellett, ma Vasary Kolos a nemzet legfőbb pásztora. Zavaros időkben és fenyegető bonyodalmak közt szállítván e szent állásra, a legelső pillanatban békére intett, folyton a békét hirdette és beláthatatlan zavaroktól és nagy szerencsétlenségektől óvta meg a nemzetet. Hozzá tekint az egész nemzet e napon, mert ő mondja Istenhez azt az imát, amelyben az egész nemzetért és hitért, áldásért, hatalomért és békéért fog könyörögni. Ő fog e népre áldást mondani, amely nép véghetetlen szeretetében áldott lelku főpapja iránt térdre borul előtte és határtalan bizalommal tekint fel az egész magyar nemzet a hercegprimáshoz, mert igaz szószólója ő a népnek Isten és a király előtt.

Szent István király és szent Adalbert püspök alakja a haza üdvére és hasznára megismétlődött az idők folyamán. Az érzelem, a gondolkodás ugyanaz maradt, csak a nevek lettek mások. (P. C.)

Ő Felsége születésnapja.

Ő Felsége legmagasabb születésnapját városunk közönsége e hó 17. és 18-án a szokott díszszel és ünnepélyes módon ünnepelte meg. Hétfőn 17-én este a város fényesen kivilágítva volt. Összes köz-

épületeink, valamint a rék polgárságunk házaiban fényárban usztak, mert mindenki igyekezett, hogy szeretett Felső királyunk iránti szeretetének, alattvalói hódolatának külsőleg is kifejezést adhasson.

Kedden délelőtt az ünnepek a küldöttségek tisztelgésével vették kezdetüket. Fél tíz órakor vezette a vármegye alispánja a megye-bizottság, a kir. pénzügyigazgatóság, a kir. járásbiróság, a m. kir. államépítészeti hivatal, a m. kir. adóhivatal, a kir. tanfelügyelőség, a kir. pénzügyőri biztosság, a vinczellérképezde, a kir. postahivatal, a nagyenyedi járás főszolgabírói hivatala, a kir. fegyintézet, a vasuti osztálymérnökség küldöttségét a főispán elé. — melyhez csatlakoztak még a kir. közjegyző és a kir. állatorvos. — pár ékes szóban tolmácsolván a megjelentek hódolatát és kérvén a főispánt, mindnyájuk szerencsekívánatait a legmagasabb trón zsámolyánál tolmácsolni.

Nagy-Enyed város díszes küldöttségét Kovács Gyula polgármester vezette a vármegye főispánja elé, szintén kérvén Nagy-Enyed város hű polgársága hódolatának és szerencsekívánatainak legmagasabb helyen leendő tolmácsolását.

A tisztelgések után az összes megjelent küldöttségek a főispán vezetése mellett a helybeli róm. kath. templomba vonultak, hol az ünnepi misét Deli Ödön, a minorita ház főnöke, ezelebrálta fényes segédlettel. Mise végeztével az ünneplő közönség előbb az ev. ref. templomba ment, hol tisz. Szilágyi Farkas mondott egy gyönyörű imát, majd a luth. templomba, hol Dr. Schneider Alfréd luth. lelkész tartott alkalmi magyar beszédet.

Az ünnepi mise alatt a templom előtti téren a helyben állomásozó honvédszászlóalj vonult ki Foglár százados vezénylete alatt, külső katonai fényt is adván a magasztos ünnepnek.

Délben a vármegye főispánja adott fényes ebédet saját lakásán, melyen részt vettek a megye bizottsági tagjai közül: br. Zeyk József főrendiházi tag, gr. Bethlen Sándor, Zeyk Gábor, Vincze Miksa lovag, Medgyes Bálint; a vármegye tisztviselőkarából: Csató János kir. tanácsos alispán, Török Bertalan főjegyző, Tóth Miklós árv. elnök, Müller Mihály t. főügyész, Gáspár János és dr. Varró László t. főjegyzők, Horváth Miklós főszámvevő, Kontz Albert pénztárnok, dr. Magyar Károly főorvos, Szász József főszolgabíró és dr. Ebergényi Sándor főispán; titkár: a kir. honvédség részéről Szigethi százados, a kir. államépítészeti hivatal részéről: Albert Iván főmérnök, a kir. pénzügyigazgatóság részéről: Reinhold Olivér kir. pénzügyigazgató, a kir. adóhivatal részéről: Cseresznyés Gyula adótárnok, a kir. fegyintézet részéről: Uray László fegyint. igazgató, az egyházak részéről: Deli Ödön minorita-rend főnöke, Szilágyi Farkas ev. ref. első pap, dr. Schneider Alfréd luth. lelkész, a vármegyei kórház részéről: dr. Boez József és dr. Farnos Árpád orvosok, a Bethlen-kollégium részéről: Szilágyi Gyula igazgató, Elekes Károly, Fogarasi Albert és Bartha Zsigmond taná-

rok, a vasuti osztálymérnökség részéről: Lenk Lajos főmérnök, a kir. járásbiróság részéről: Vincze Lajos, Nagy-Enyed városa részéről: Kovács Gyula polgármester, Török Dániel v. tanácsos, dr. Winkler Albert v. orvos, Sombori Sándor rendőrkapitány, a kir. postahivatal részéről: Will Károly postafőnök; Folyovich Sándor kir. közjegyző, Székelyhídy Viktor filloxa-biztos és Török Aurél kir. áll. állatorvos.

A harmadik fogásnál főispán ur ő méltósága köszöntötte fel Ő Felségét, mely ékes felköszöntőt az összes jelenlevők állva hallgattak meg. Majd Csató János alispán meleg hangú beszédben méltatván a főispánnak vármegyénk érdekében kifejtett eredménydus működését, a főispánt éltette.

A kitűnő menü, a finom hegyaljai borok és tüzes pezsgő a legvidámabb hangulatot keltezte, mely a legkedélyesebb társalgásba esapott át, midőn ebéd végeztével a társaság a főispán szobáiba vonult vissza fekete kávéra.

Makkai Domokos.

Uj veszteség érte a Bethlen-főiskolát, városunkat, törvényhatóságunkat, Makkai Domokos, a kitűnő tanár, a politikai és társadalmi életnek kedves embere, a tanult férfi és finom tollú író, nincs többé. Igaz fájdalom fogja el szívünket; hiszen benne, az oly sok oldalú férfiban, oly sokan vesztettünk igaz jó barátot; de legtöbbet vesztett a Bethlen-főiskola, melyhez lelkének forró szeretetével ragaszkodott, utolsó pillanatig védve, oltalmazva azon nagy érdekeket, melyeket a fejedelmi alapító védeni és megtartani rendelt.

Makkai Domokos született 1839. október 27-én Galambodon, Maros-Torda megyében, székelynemes szülőktől. Olvasni, írni a falusi ref. tanítónál tanult, de a harmadik és negyedik elemi osztályt már a marosvásárhelyi ref. kollégiumban végezte 1852-ben; itt kezdte s fejezte be a gimnázialis hat, a bölcselmi három és a jogi kurzus hét évét is s azután jött 1863-ban főiskolánk papnőveldejébe, hol a két évi folyamot eminenter végezván, papi vizsgát is tett s azután két évig, 1865-67-ben, a marosvásárhelyi ref. kollégiumban osztálytanító állást töltött be. 1867 őszén Utrechtbe ment s ott főleg bölcsészeti és történelmi tanulmányokat hallgatott. 1869-ben br. Eötvös miniszter megbízta a hollandiai népoktatási viszonyok tanulmányozásával, de egyidejűleg a Bethlen-főiskolához is meghívattván, P. Szathmári Károlynak a történelem-magyarirodalmi tanszékről történt lemondása után, segédtanárnak: e meghívásnak engedve, Enyedre jött s 26 napi segédtanárság után 1869. szeptember végén ide rendes tanárrá választott. Ugyanez évben az enyedi zsinaton pappá szenteltette magát s azóta egyháznak, iskolának és társadalomnak volt tevékeny munkása. 1869-től 1873-ig tanárkari jegyző, 1869-től a legutóbbi időkig éremtár-felügyelő; 1880-tól 1886-ig könyvtár-felügyelő; 1886-tól 1890-ig a főiskola rektor-professzora. Irodalmi működéséről tanuskodnak nyomtatásban megjelent munkái: A történet, bölcsészet és a történetírás. Pest 1871. — Antal János erdélyi ref.

püspök életrajza. Budapest 1877. — Pápai Páriz Ferencz és fiai élete s irodalmi és tudományos működése. Gyulafehérvár 1876—1895. — Emlékbeszéd Deák Ferencz felett. — Emlékbeszéd Székely Ferencz, Hegedűs János és dr. Kovács Ödön theol. tanárok felett. Ezenkívül tanügyi, társadalmi, egyházeleti stb. hírlapi cikkek egész sorozata.

Haláláról a család a következő gyászjelentést adta ki:

Özv. Makkai Domokosné szül. Nagy Róza; gyermekei: Margit s férje Jancsó Sándor theol. tanár s gyermekei: Margit és László; Jenő, Nelli, Lacci, Ernő, Irma, Róza, Erzs, Sándor; a megboldogultnak apósa, Nagy Antal; testvérei: Rozália és férje; Izsák neje és gyermekei; sógornői: Szentkirályi Lajosné Nagy Lilla, férje és gyermekei; Kolombán Antalné Nagy Mária, férje és gyermekei; valamint az elhunytnek közeli és távoli rokonai fájdalomtól megrendült szívvel jelentik, hogy a hű férj, önfeláldozó édes apa, szerető vő, após és nagyapa, illetőleg testvér, sógor, rokon és barát Makkai Domokos nagyenyedi Bethlen-főiskolai tanár életének 58-ik, második házasságának 17-ik, tanári működésének 27-ik évében f. hó 16-án este 1/4 7 órakor szívszélhűdés következtében váratlanul elhunyt. Utolsó dobant a szív, mely övét oly végtelenül szerette; lehanyatlottak a karok, melyekkel övének boldogságát munkálta; és a nemes lélek, melynek megnyilatkozásai oly sok örömet okoztak, itt hagyta porsátörát, mert az Ur az ő választottainak sem adott változatlan erősséget.

A hátramaradottaknak megmérhetetlen keservükben egyedüli erősségük és vigaszuk Isten jóságába vetett hitük, ki oltalmazója az özgyvekeknek, gondviselője az árváknak. Temetése a háznál tartandó rövid imával és a templomban teljesítendő szolgálattal aug. 18-án d. u. 1/2 5 órakor leend.

Beke és nyugalom alvó poraira, kegyelet és áldás nemes emléken!

Nagy-Enyeden, 1896. augusztus 18-án.

A Bethlen kollégium elöljáróságának gyászjelentése így hangzik:

A Bethlen-kollégium elöljárósága mélyen megrendülve tudatja, hogy Makkai Domokos főiskolai tanár folyó hó 16-án d. u. 1/4 7 órakor 57 éves korában, szívszélhűdésben, meghalt. Temetése f. hó 18-án d. u. 1/2 5 órakor a háznál és a templomban tartandó rövid gyászszertartás után fog megtörténni.

Mikor lesz vége a lesújtó csapások szakadatlan sorának?!

Mikor fogja levetni egy évtized óta fölvetett gyászfátyolát a súlyosan meglátogatott Alma Mater, hogy ne lássa egymásután dőlni az enyészet ölébe leghivebb munkásait, legderékabb fiait?!

A mindenható Isten végtelen bölcsesége adja meg a feleletet, örök szeretete hozza meg a vigasztalást!!

Nagy-Enyeden, 1896. augusztus 17-én.

A temetés.

Kedden delután 1/2 5 órakor megkondultak a ref. templom harangjai. A drága halott ravatalához hívtak mindnyájunkat és hangjok oly szomoruan, oly busan szólt, mintha maguk is tudták volna, hogy most egyházunknak egy derék támaszát sirtják. Oly szívrehatóan, szomoruan szólott ércnyelvök — vagy talán bánatos lelkünk viszhangja volt e szomorú hang, midőn oda mentünk utolsó útjára kísérni azt, kit annyira szeretünk, tiszteltünk.

A szomorú hívogatóra egymás után érkeztek a halottas házhoz városunk hatóságainak, testületeinek, egyesületeinek küldöttségei, — egymás után jöttek az elhunytnek jó barátai, kartársai, hogy búcsút vegyenek az eltávozott jó baráttól, kartárstól. A halottas háznál, körülvéve a gyászoló család, a vá-

ros egész közönségetől, tiszt. Szilágyi Farkas végezte a gyászszertartást, mire a gyönyörű koszorúkkal fedett koporsót négylovos gyászkocsin vitték át a feketével bevont ev. ref. templomba. Itt a gyászoló közönség elhelyezkedése után — mely a templom tágas hajóját egészen betöltötte — tiszt. Szécsi Ferencz felvinczi ev. ref. pap lépett a szószékre, megható imát rebegvén el és vigaszt esdvén az egék urától a mélyen lesújtott gyászoló családra.

Egymás után bucsúztatták el a jóbarátot: Szilágyi Farkas, Szécsi Ferencz, és midőn Szécsi után a szószék magaslatán feltűnt tiszt. Dr. Bartók György, a harmadik jó barát alakja, és midőn a hatalmas szónok meghatott hangon el kezdte beszédét: „Ismét temetésre jöttem el hozzátok... nem maradt szem szárazon és nem volt hallgató, kit e gyönyörűen szónokló ékes szavú pap, a Bethlen-főtanoda egykori büszkesége s theológiájának volt tanára, fényes beszédevel meg nem indított volna. Mesterien vázolta az elhunyt munkásságát, nemes szívét és azon tevékenységét, melyet családjá, egyháza, hivatása és a társadalom érdekében rövid életpályáján kifejtett.

Egy rövid, megható egyházi ének zendült el még, és Makkai Domokos megtette utolsó útját. A templomból az egész gyászoló közönség kíséretében a tűzoltó zenekar gyászindulójának hangjai mellett kísértük ki őt utolsó helyére, az ev. ref. temetőbe, korán elhunyt pályatársai mellé. De mielőtt visszaadtuk volna őt az anyaföldnek, — itt a sir mellett — bucsúztak el tőle azok, kiknek körében töltötte el életének java részét, — itt bucsúztak el tőle pályatársai. Könyező szemekkel, mélyen megindultan állott itt Fogarasi Albert tanár, hogy tanár társai és a Bethlen-kollégium nevében bucsúzzék el a pályatársától. Borús, bánatos szívvél hallgattuk a bucsúztató tanárt, ki a következő szép beszéddel mondott utolsó „Isten hozzatot“ a szeretett pályatársnak:

Nem rég jártunk itt; ismerős helyen vagyunk. Bármerre tekintünk, mindenünnen egy-egy eltejavában kidőlt társunk még be sem gyepesült sirja int felénk néma, fájdalmas üdvözlést, mintha csodálkoznék, hogy már megint itt vagyunk.

Igen, itt vagyunk. Nem volt elég az áldozat, újabb társat hoztunk.

Rövid tíz év alatt immár többen vannak itt, mint a hányan maradtunk ott.

Elvesztettünk, ide hoztunk téged is, hogy elhelyezzünk oda, a hol nehéz gondok terhe nem nyomja megtört szívedet, csalódások, szenvedések nem bántják elborult lelkedet.

Tudjuk, érezzük, hogy mit parancsol keresztényi kötelességünk. Meg kell nyugodnunk az isteni gondviselés bölcs végzésein.

És megis oly nehéz kibékülnünk azzal a szomorú gondolattal, hogy oly korán az enyészet ölébe hulljon az, akit sorsa a mások boldogítására, az élet legszebb feladatának, a lélek- és szívnemesítésnek, a tökéletesedésnek munkájára hívott el; nem fojtathatjuk el a panaszhangot, mikor látjuk a nagy veszteséget, a tátonyó irt, melyet maga után hagyott!

A te szenvedéseid megszűntek, te örökre meggyógyultál, kedves barátunk, dicsőült bajtársunk! A betegség, a nyílt seb csak ott, azon a törzsen maradt meg, a honnan a végzet erőszakos kezekkel letépett.

Lesz-e balszam, mely e sebet begyógyítja?!

Teste melegének, szíve vérenek egy részét vesztette el benned az a város, az a társadalom, melyhez 27 éven keresztül egész valóddal hozzá forrtál.

Ki fogja visszaadni nekik azt, a mit elvesztettek?!

A tudós, szellemes és előadásában mindig érdekes, mindig vonzó professzor hiányát sokáig, nagyon sokáig fogja érezni az a katedra, melyről ő 26 éven keresztül hirdette igaz lelkesedéssel, teljes odaadással a történelem örök tanulságait, az örök emberi eszméket; hangoztatta a lángoló hazaszeretet szavát; elkalauzolta áhitattal figyelő tanítványainak lelkét a dicsők, a nagyok közé; elvitte oda, a hol az ifju fogékony lélek a legnemesebb eszmék csiráitól termékenyül, Isten, szabadság, hazaszeretet, önfeláldozás szent tüzétől hevül.

A katedra üresen maradt, de tanítványainak lelke teljes az ő emlékezetével. Feledhetetlen szép előadásai megannyi híven talált arczkép gyanánt fognak megmaradni a rá emlékezők szíveiben.

A nagy fejedelem dicső örökének, a Bethlen-kollégiumnak sérthetlenségét védelmező előharcosok sorában is érezni fog a Makkai Domokos elmulása. Az Isten ígéretének hirdetésére hivatott növendékek seregét az Alma mater keblén senki lelkesebben, senki oly teljes fegyverzetel nem védelmezte, mint ő. Szóban és írásban mindig készen állott élte utolsó szakáig. Fellépésének mindig sulya volt.

Az Istenért és szabadságért harcoló alapító fejedelem szellemének hivebb és igazabb tolmácsa nem volt, mint ő; annak dicső képét, magasztos eszméit senki annyira köztelenséggel, annyi bensőséggel nem tudta az egymást követő ifju nemzedékek szívébe átültetni, mint ő. Ez a nagy név az ő ajkain apoteosisá változott.

A nyilvános élet mezején, a közügyek, társadalmi mozgalmak terén az ő otléte megnyugtató, távolléte érezhető vala; érezhető lesz mindig, mikor találó megjegyzésekkel, világos felfogással kell valamely kérdést gyorsan dűllőre juttatni.

Vidám, baráti körben, hol az élet gondjait félre teszik, hol a szív szabadon és igaz mivoltában nyilatkozik meg, hol az enyelgő tréfa, szellemes humor még a legkomorabb kedélyeket is a tavasz derűjében szokta megfürösztetni, ahol a kedélyből csak virágok fakadnak: Makkai Domokos örökre feledhetlen lesz.

Mit szóljak azokról, a kikkel nem csak a lélek, hanem a vér melege is összeforrasztotta, a szülői és rokoni kapocs egyesítette?...

Azoknak az ő emlékezte oltar lesz, melyen a legdrágább áldozattal, elborult lelkők, szenvedő szívök égő fájdalmával fognak áldozni, s aztán... Istenben és nemes szívek szeretetében vigasztalást keresni.

Sok, nagyon sok mondani valónk volna még. És te meg is várnál; hiszen már nincs hová sietned. Földi pályád véget ért; égi úton még nem követhetünk.

Búcsuzunk kell hát.

Isten legyen és maradjon veled! maradjon azzal a részeddel, melyet többé sem barátaid, sem szeretteid nem ölhetnek!

De ne távozzék s nem is fog eltávozni közülünk soha a te emlékezeted, melyben egész lényedet, lelkedet, éltednek minden

kücsök egyesítik azok, a kiknek te ezután épp oly drága lesz, mint eddig voltál.

És elhangzott az utolsó bucsuszó s az utolsó gyászdal is. Makka Domokos nincs többé, de fölünk csak a porhüvelyét ragadta el a sors, emléke mindig élni fog, míg magyar ember említeni fogja a nagyenyedi Bethlen-főiskolát. Legyen emléke örökké áldott!

Előfizetési felhívás

„KÖZÉRDEK” XV. évfolyamára.

A „Közérdek” hetenként kétszer megjelenő politikai lapra előfizetéseket elfogad az alulírt kiadóhivatal.

Előfizetési árak:

Egész évre 6 frt — kr.
Félévre 3 „ — „
Negyedévre 1 „ 50 „

Mindazon tisztelt olvasóinkat, kik előfizetésükkel a jelenlegi évfolyamra még most is hátralékban vannak, tisztelettel kérjük annak mielőbbi beküldésére, hogy lapunk szétküldésében zavarok elő ne forduljanak.

A „Közérdek” kiadóhivatala.

Vegyes hírek.

— **Csató János könyve.** E címen az intelligens „Magyar Ujság” vármegyénk alispánjának legújabb irodalmi művéről közöl alapos kritikát. Tudvalevő dolog, hogy Alsó-Fehér vármegye a millennium alkalmából a vármegye monografiáját írta meg és a mű megírásával a vármegye illusztris szakembereit bizta meg. Csató Jánosnak jutott Alsó-Fehér vármegye növény- és állatvilágának ismertetése. Az alispán művével el is készült, az nyomtatásban meg is jelent és a „Magyar Ujság” most az érdekes írónak ezen legújabb művéről emlékezik meg.

Egész terjedelmében közöljük a nevezett lap ismertetését, mert minket is büszkeség tölt el, tapasztalván, hogy vármegyénk ügyeinek egyik főintézője a tudományos világban minő szép nevet vívott ki magának, az őt környező tisztesség pedig egytuttal édes mindnyajunké is, kiknek szeretett viczispánja a hirneves tudós.

A „Magyar Ujság” cikke a következő:

„Csató János könyve. Alsó-Fehér vármegye elhatározta, hogy a millenniumi esztendő emlékére kiváló szakemberekkel megírta a megye monografiáját. Csató János, a vármegye érdekes viczispánja, e monográfia egyik legbecsesebb részét írta meg „Alsó-Fehér vármegye növény- és állatvilága” címe alatt.

Az illusztris író az egész világon ismerik, mint első rendű botanikust. Növény- és madárgyűjteménye országos múzeumoknak képezhetné méltó büszkeséget. Mint szakembert Európa tudósvilága nagyra becsüli, s benső baráti viszony szálai fűzik össze a hazai tudósok legkiválóbbjaival is.

Ily módon ő volt egyedül hivatva megírni megyéje növény- és állatvilágát; azon megyét, melynek egész életét szentelte, melynek ő egyik legérdekesebb, legtevékenyebb, leghívebb fia.

Könyve nem a műkedvelő sikerült terméke, hanem rendszeres, szakszerű munka,

melynek igen nagy tudományos értéke van. Világos, egyszerű, magyaros nyelvvel, festői, hangulatkelő leírásával, gondolatának kristálytisztaságával, de főleg kifogástalan tudományosságával, Csató János könyve méltó feltűnést fog kelteni országszerte.

A könyv N.-Enyeden, Cirner és Lingner könyvnyomdájában jelent meg, nagyon csinos kiállításban.

Alsó-Fehér vármegye millenniumi dícsőségéből ez a fényes sugár, — ez az érdekes, és becses könyv, — nem hiányozhatott.

Ami a cikkben kifejezett óhajt illeti, — mely szerint az alispán növény- és madárgyűjteménye országos múzeumoknak képezhetné méltó büszkeséget — tudunkkal már meg is valósult, mert az alispán ur gyűjteményeit már is a nemzeti múzeumnak adományozta, sőt szerződés is kötött arra nézve, hogy az alispán halálával köteles a nemzeti múzeum az érdekes gyűjteményeket Budapestre fölszállítani és ott külön kiállítva, magyar nemzeti tudományosságunk érdekében tovább őrizni.

— **Katonai átvonulás.** Mozgalmas képet fog nyújtani a napokban városunk. Vett értesülésünk szerint e hó 24-étől kezdődőleg szeptember hó 1-éig 145 tiszt, 2671 lengény és 313 katonai lövész Nagy-Enyeden beszállásolva. E katonaságnak egy része már 23-án fog állomáshelyére bevonulni. 21-én pedig városunkon a már egyszer itt járt tüzekek fognak átvonulni; Nagy-Szebenből jövet egy napi pihenőt tartanak itt, aztán visszatérnek Kolozsvárra, állandó tartózkodási helyükre.

— **Sertésvész.** Ujabb Veresegyháza, Buzás-Bocsárd, Diomál és Strázsza községekben lépett fel járványszerűleg a sertésvész. A kelő óvintézkedések megtették.

— **Tagosítási rendszerünk hiányairól** címen igen érdekes füzetet kaptunk, mely kiváltképpen az erdélyesi tagosítások hiányairól sok szakismerettel ir és olyan eszméket vet fel, melyekkel illetékes helyen is érdekes lenne foglalkozni. Különösen a most fennálló szakosítási rendszer hiányait tárja fel s állandó állami szakértők alkalmazását tartanám helyesnek, kik a gazdák érdekeit lennének hivatva megvédeni. Ajánljuk e rövid, tartalmas füzetke elolvasását úgy az illetékes felsőbb köröknek, mint minden érdekelt és érdeklődőnek. A füzet szerzője: Tokaji Geza gyakorló mérnök Déváról. A művet kívánatra ingyen küldi meg akár a szerző, akár az „Erdélyi Gazdasági Egylet” titkári hivatala, Kolozsvárról.

— **Pénzügyekben** a megbízhatóság a fő feltétel. A lépten nyomon kivált jelzőlgölcsonok elnyerése többnyire kérdéses; a pénzügyek bizalmatlanok és legalább megbízható közvetítőt akarnak. Ilyennek ismerjük Schwarcz Zsigmond kereskedelem- és pénzügyi tudakozó irodáját, (Budapest, VIII. Kerepesi út 63), mely házra, földre, gyárra vagy más iparvállalatra I. helyre 50 évre 4¹/₄%, II. és III. helyre 6%, váltóra 10.000 frug 5—6%-ra szerez gyorsan kölcsönt.

Szerkesztői üzenetek.

x+y Gyulaféhrvár. Jövő számunkban.

Dr. D. Maros-Ujvár. Idejét multa.

B. Abrudbánya. Ily alakban közölhetetlen. Kérjük átoldozni és akkor nagyon szívesen.

G. J. N.-Enyed. Felhívtuk rá a rendőrség figyelmét, Nemo. Verespatak. És ön elhitte, hogy azikre közzölni fog?

Meteorológiai jelentés aug. 16-tól aug. 19-ig.

Nap	Óra	Légnyomás 700	Hő	Szél iránya és erőssége	Borulat	Csapadék	Hő Napi max. min.
16	7	62.5	+15.9	—	0	—	
	2	58.8	+29.7	S ₁	1	—	+30.2 +14.5
	9	59.7	+18.4	—	1	—	
17	7	61.4	+16.8	SW ₁	10●	4.6	
	2	60.9	+17.2	—	10●	7.5	+19.0 +13.0
	9	61.2	+15.4	—	10●	3.3	
18	7	61.3	+14.5	SW ₁	3●	1.8	
	2	60.4	+17.8	SW ₁	10●	0.3	+21.2 +10.0
	9	61.2	+14.2	—	7	—	
19	7	61.9	+14.2	—	6	—	
	2	62.4	+17.2	W ₂	8	—	

Kilátás: Derülő és melegedő.

* A légnyomás tenger színére van átszámítva. — Hő C° fokokban. Szél iránya: N = észak, S = dél, E = kelet, W = nyugat. Szél erőssége = 1—10-ig. Borulat fokai 1—10-ig. Csapadék mennyisége milli méterekben értendő. ● = eső, * = hó, ▲ = jég, △ = dara

Közgazdaság.

A kisgazda jelenkori helyzetén hogyan javíthatna?

(Folytatás)

A cukorrépa racionális keresztülteléhez s jövedelmezővé tételéhez első munkaként feltétlenül szükséges a jó szántás, — ahogy azt már a múlt alkalommal említettem — amelyet csakis jó eszközzel érhetünk el. Sajnos azonban, hogy nálunk még sok helyen nem nagy gondot fordítanak a kisgazdák gazdasági eszközeikre, s bizony csak a közelben körültekintve, találunk még Alsófehérmegye legtöbb vidékén is régi szerkezetű faekét. Természetes dolog, hogy ilyen ekékkel helyes szántást végezni nem lehet.

Hogy az általam oly gyakran említett szászok és székelyeknél a cukorrépa-termesztés jövedelmezősége első sorban a gondos megmunkálásnak köszönhető, könnyen felfogható dolog, s ők tényleg nem használnak faekét, hanem rendelkeznek egy igen kitűnő, s a mellett olcsó szerkezetű vasekével, melyet általánosan „Székely ekének” neveznek, s a mely városunkban utóbbi időben nemcsak a nagyobb földbirtokosok, hanem a kisebb gazdák között is elterjedt. Utóbbiak is arra a meggyőződésre jöttek, hogy a vaseke használatosságát illetve tetemesen fölülmulja a faekét, s a mi az árat illeti (mely nevezetes kérdés leginkább tartotta vissza a kisgazdákat annak beszerzésétől), úgy értesültem, hogy aanyiba kerül a beszerzése, mint egy faekének!

A tartósságáról említést sem teszek!

Ha már most a fentieket figyelembe véve arról gondoskodunk, hogy az első sekély szántás által a gyommagvak a földbe kerülve kikelhessenek, s a kikelt gyom a később eszközölt mély szántással alászántassék, az így elkészített talajon a cukorrépa-termesztés összes költsége egy kat. holdnál legfeljebb 25—35 frt közt váltakozik, míg ellenkező esetben ahol a gyommagvak nincsenek

teljesen kiirtva, a termelési költség felruga 100 fitra is, és mégsem kap a gazda megfelelő hozamot!

Ezen körülményeket nem ismervén, a legtöbb gazda mindjárt az első évben retten vissza a cukorrépa termelésétől, amely helyzetben a székelyek és szászok is voltak ugyan, midőn a cukorrépa termeléshez hozzáfogtak.

De csakhamar meggyőződtek ezen növény termelésének áldásos hatásáról, midőn figyelembe vették ezen fejsorolt fontos alapszabályokat s hozzá fogtak az okszerű munkához. Hozzájárult a cukorrépa-termelés emeléséhez még azon szomorú elemi csapás, mely Maros-Vásárhely és vidékét 1895-ben érte, midőn a jég teljesen tönkre tette egyéb veteményeit, csak a cukorrépa állott ellen a pusztításnak, s miután majdnem minden gazda termelt kisebb-nagyobb területen, annak termése egyensúlyozta a terményeiben szenvedett kárt; a nyomor nem volt oly nagy, mint a melyet most, sajnos, tapasztalni kénytelenek leszünk mi, akik legtöbben vagy a tengerire, vagy a szőlőre alapítottuk ez évi jövedelmünket.

(Folytatása következik.)

—D.

A jégverte szőlők kezeléséről. Olyan szőlőben, melyben a jég az idejé termést teljesen semmivé tette, s még a jövő évi magfát is, — azaz azon hajtást, mely jövőre a karikát szolgáltatná — tönkre tette, a gazda első sorban azon legyen, hogy a tőkéjét a hiába való nedvpazarlástól óvja meg, miután a növény igyekszik a sebeket beforrni s így kimeríti magát, rák nézve pedig ezen tápanyag felhasználása haszonnal nem jár. Ezt a nedvet úgy hasznosíthatnók, hogy a karikán lévő egy-két szeméből kijövő idejé hajtást visszavágjuk egy-két ép szemre, a karika többi részét eltávolítjuk, s a „sarok-hajtást“ (tartalek, vagy rezerv hajtást) teljesen meghagyjuk a meddig ép, a melyből jövőre termőfát nevelhetünk. A karika vállán lévő hajtás ép szeméből jövőre termést kapunk. Ezen műveletet azonban nem tanácsos a jelen időben keresztül vinni, miután megtörténhetik, hogy a meghagyott szemek a nedvkeringés következtében még idő előtt kihajtanak, nem érnek be a hajtások s elfogynak a jövő termés rovására. Ezek szerint ezen rendkívüli metszést, mely hivatva lenne a jövő évi termőfát biztosítani, legegyszerűbb lenne, tekintettel az időjárásra, augusztus utolsó napjaiban keresztül vinni. Ezekben kívántam a szőlőgazdának ezen jónak bizonyult és sikerrel keresztül vitt tapasztalataimat ajánlani.

—U.

Piaczi árak.

Nagy-Egyed, 1896. aug. 2.

Buza legjobb	100 kilogramm	7.-
„ középserű	„ „	6-50
Kétszeres legjobb	„ „	6-50
„ középserű	100 kilogramm	6.-
Rozs legjobb	„ „	5.-
„ középserű	„ „	4-50
Zab legjobb	„ „	6.-
„ középserű	„ „	5.-
Kukorleza (tengeri)	„ „	3-80
Burgonya	„ „	2.-
Széna legjobb	egy szekér	5.-
Szalma legjobb	„ „	2.-
Bikkfa 1 köbm. keresztirány nélkül, 1 m. hosszú	„ „	3-50
Cserfa 1 „ „ „ „	1 „ „	3-20
Tölgyfa 1 „ „ „ „	1 „ „	3-50
Faszén kemény	egy hektoliter	1-70
Marhahús	1 kilogramm	—36
Sertéshús	„ „	—44
Szalonna	„ „	70—72

Dísznövény	— 90
Vöröshagyma	— 10
Fokhagyma	— 10

C s a r n o k.

Szudáni dolgok a közelmúltból.

Írta: Talligás Áron.

V.

El-Obeid ostroma és pusztulása.

Később a nagy készletben lévő gyanta (gummi) szolgált eledelül, még később a fák kérgét hántották le és miud megették, utoljára a hangyák eltett eledelét után ástak a földbe mélyen s azt is megették, a bőr-neműeket mind megfőzték s mohón felfalták, végre aztán semmi sem volt mit megenni. E mellett a körülzároltakat betegségek is (főleg diarrhaea) pusztították, ellenben az ostromlók mindennek tövében voltak és vígan éltek. Nagy esemény számba ment, ha a hosszú ostrom alatt a szegény ostromlottak egy-egy kirohanást tettek, hogy ökröt, tevéket vagy egy kevés fát kaphassanak. Jelentékeny útközetekről szó sem lehetett.

A máhdi pedig látványos szemléket tartott serege fölött s emberei csufolódva jártak az ostromlottakhoz, azokat a földhányáson át kutyaevőknek kiáltván.

December végén híre jött, hogy Charthumba segély-csapatok érkeztek, de szegény El-Obeiden már mi sem segíthetett, legfeljebb egy ideig reménykedtek még. Utoljára már légbe akarta Szaid pasa mindenestől röpiteni, de visszariadt azon gondolatától, hogy anyai ember halálát okozza s így 1884. január 19-én végre megadta magát.

Ekkor aztán bevonult a máhdi El-Obeidbe s egy barbár hódító minden kegyetlenkedése között rabolta ki a lakosokat. Sok fegyver és töltény, sok veretlen arany, sok áru és butor lett rabolva. Maga a mudir nem akarta rejtett pénzét előadni, dacára a halálos fenyegetéseknek, de mikor meghallotta, hogy szolgáját e miatt kegyetlenül kínozták, kiadta 6000 fontnyi kincsét.

A kis erőd lakói, a hivatalnokok, tiszték és kereskedők megkorbácsoltattak és kifosztattak, azután az arabok közt szétosztattak. A szegény Szaid pasa Halobába lett felügyelői által elvoncsolva, a derék Ahmed Defallah Satt-ba lett elvezetve s a többiek ismét más felé. Nem sokára aztán (májusban) parancsot adott a máhdi emirjeinek, hogy Obeid hős védelmezőit öljk meg, mert — állítólag — egy éjjeli víziójában a proféta azt parancsolta volna. Így aztán csufosan lett mindnyája kivégezve. Szegény Szaid pasa dorongokkal lett agyonütve.

Ellenségeitől megszabadulva, banni kezdte a máhdi kegyetlenségét s hogy hibáját némileg helyrehozza, kihirdetett, hogy álmában értesült arról, miszerint Szaid pasa nem a pokolba, hanem — közbejárása folytán — a paradicsomba jutott. — — —

A mi szájalomraméltó hittérítőnk társaival ott hagytuk el, midőn a máhdi táborra felé hurczolták őket deleni hittérítői telepökről. Teljesen kirabolva, a fáradalmak és bántalmazások, meg életök feletti aggodalmuk által teljesen kimerülve érkeztek meg épen El-Obied sikertelen ostroma után a táborba. Ugy odavoltak, hogy nyelvök a szomjúságtól és portól a szó szoros értelmében szájpadjukhoz tapadt annyira, hogy a részökre följajlott kevés vizet jó ideig nem voltak képesek lenyelni s hallhatóan beszélni is képtelenek voltak.

Miután a máhdi éppen déli álmát aludta, egy keveset pihenhettek s végtelenül zavart testi-lelki állapotukból kevésse kiocsudhatlak s így kerültek aztán — megraboltatásuk folytán majdnem ruhátlanul — a rettegett máhdi elé. Egy kis kunyhóba vezettek őket, mely két oldalról nyitott volt a végett, hogy a levegőnek szabad átjárását engedjen. A kunyhó mellett egy sátor volt, melyet a Gadinál levett Yüset pasa tisztjeitől raboltak el. Ebből jött ki a máhdi s miután arab szokás szerint a földre tett szalma-fonatra ült, barátságosan üdvözölte őket, tudakozódott nemzetségök és szándékukról. Kérdezte aztán, halottak-e már valamit a máhdiról? Említést tett az ő isteni küldetéséről, győzelmeiről s midőn, látta mennyire odavanának, a hamordin-t hozatott (valami befőtt-féle), mely azonban egy pillanat alatt megtelt legyekkel. Ezalatt egy El-Obeidből hozzápartolt szyriaival magyaráztatta meg nekik az izlam előnyeit s miközben a chamrodinnal újból megkínálta, saját ujjáival távolította el belőle a legyeket, maga is beszélni kezdett, de látván, mily kevés érdeklél hallgatják, elbueszított tőlük s őket Abdullahi chalifahoz küldte.

Ez aztán egyenesen kimondta előttük, hogy vagy az izlamra térnek, vagy biztosan meghalnak s ekkor (szept. 27-én) Sztambuli ismét hozzájuk ment s tudokra adta, hogy haláluk el van határozva. Nem volt mit tenniök mást, elkészültek tehát a halálra. Inkább meghalni óhajtottak, hogysem muzulmánokká legyenek. És szentül ki is végzik őket, ha egy Hagi Halet nevű okosabb emir nem akad a többi közt, ki aztán megmagyarázta, hogy a mohammedán vallás tiltja papokat ölni, ha csak fegyverrel kezükben ellenségeskedés közben nem fogattak el, s ez a körülmény mentette őket meg; annak a bizonyos Sztambulinak őrizetére lettek bízva.

Így aztán ennek közelében egy kis kunyhót építve maguknak, némileg nyugalmasabb napokat élhettek s némileg áttekinthették a máhdi táborát.

Az egész láthatáron mind csak sűrűn egymás mellett levő kunyhót lehetett látni, egyszerűen euforgia-ágakból és sorgum nádakból összetákolva, hogy némi védelmet adjon az égető nap sugarai ellen. Közbe-közbe egy-egy fehér sátor, az emirek lakásai voltak. A néha ki-kiütött tüzvészek aztán az egymás mellé épített kunyhókban iszonyu pusztítást tettek. Éjjel különösen nagyszerű látványt nyújtott a tábor, mindenki tüzet rakván sátra előtt. A százezernyi vad népség lárma, az ezernyi ló nyerítése, az emirek folytonos dobolása, aztán a szabadban levő hulladékok, elhullt állatok s a sűrű ember-tömeg dögleletes kigőzölgése, az e tömegben folytonos vásár s a kutak körüli örökös czivakodás, lárma, sőt verekedések leirhatatlan benyomással voltak rájuk.

Napok mulva azonban a sok aggodalom és izgatottság mellett a rossz élelem és víz nem maradhattak rossz következmények nélkül egészségükre. Láz és bélhurutban betegedtek meg s a csunya férgek ezrei is ellepvén őket a tisztatlanság miatt (nem lévén elegendő ruhájuk és a víz is alig lévén elég kinzó szomjúságuknak némi oltására): borzasztó helyzetbe jutottak. Teljesen alétan feküdtek sötét kunyhójukban segély és remény nélkül. Rövid idő alatt meg is haltak hárman közülök s társaik hullái mellett tehetetlenül feküdtek a megmaradtak. Nagy kinnal tudták a már feloszlásnak indult holttesteket szalmafonatokba varrva

gunyhójuk kijárása elé huzcolni s alig kap-
tak néhány rabszolgát, kik jó pénzért elvi-
gyek s eltemették, de hogy hová vitték s
vajjon eltemették-e társaikat, soha meg nem
tudták. Szegények! szomorú helyzetükben
csak irigyelték elhalt társaikat, kik legalább
megszabadultak szenvedéseiktől.

Miután aztán betekszégeiket kissé kihever-
ték, legelőször is megszabadulásukra gondol-
tak és sok utánjárás, kérelem meg a máhdi
fényt sugárzó arczát látni vágyók s azért
folyton sátra körül levők szidalmi és ökle-
lései között végre mégis sikerült bejutniok
hozzá. A máhdi barátságos ígéretekkel bo-
csatototta el, ígérve, hogy az utok veszélyesek
léven, nem bocsáthatja ugyan el, de El-Obeid
bevétele után majd haza küldi. Annyit mégis
nyertek, hogy, látva, mennyire ruhátlanok,
egy-egy kaftánt adott nekik, hogy ne legyenek
oly feltűnők! A rabelet tehát folyt
tovább!

(Folytatása következik.)

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN.

Kiadók: Cirner és Lingner.

Cirner és Lingner könyvnyomdája, Nagy-Enyeden.

Hamisított fekete selyem.

Éges-
sünk el egy kis mintát a venni szándékolt selyem-
ből és a hamisítás rögtön kiderül: Mert míg a valódi
s jól festett selyem az elégetésnél nyomban össze-
pödörödik és csakhamar kialszik, maga után eskély
barna hamut hagyván, addig a hamisított selyem
(mely zsiros színű szalonnás lesz és könnyen törik)
lassan tovább ég (minthogy rostszálai a festanyagtól
telítetten tovább izzanak) és sötét barna hamut hagy
maga után, mely valódi selyem módjára soha össze
nem pödörödik, csak meggyöngyül. Ha a valódi selyem
hamuját összenyomjuk, elporzik, a hamisítványé nem.
— **Henneberg G.** (cs. kir. udvari szállító) **selyem-
gyára Zürichben,** hához: szállítva, postabér- és
vámmentesen szívesen küld bárkinek is mintákat
akár egyes öltönyhöz való, akár egész végeket levő
valódi selyem szövetekből, Svájcba címzett levelekre
10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasz-
tandó Magyar nyelven írt megrendelések pontosan
elintéztetnek (5.)

773 szám. 1896. évről.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz.
102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az ab-
rudbányai kir. járásbírósa 5039—1896. számú vég-
zése által abrudbányai dr. Fodor Vazul ügyvéd által kép-
viselt Buesum szafi Zsurka Nicolae javára abrudbányai
Boér Béla és társ. ellen 110 frt tőke, ennek 1891. évi
június hó 15-ik napjától számított 6% kamatai és
eddig összesen 28 frt 95 kr perköltség követelés ere-
jéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírólalag
896¹² frt, felülfoglalt és 1051 frt 90 krra becsült, az
alap foglaltási jegyzőkönyv 1-től 135 tételig különböző
nemű házi butorai, evő eszközei, porcelán edényei
agy- és fémneműi, továbbá 1 női aranylánc, egy pár
ezüst fülbevaló, 1 ezüst zsebóra, 1 ezüst pénztárcza, 2
faopál karperecz, egy arany mellkereszt, 1 ezüst ezukor-
porzóból álló ingóságok nyilvános árverés útján el-
adatnak.

Mely árverésnek az abrudbányai kir. járásbírósa
idézett sz. kiküldetést rendelő végzése folytán a helyszí-
nén, vagyis: Iperes lakásán Abrudbányán leendő esz-
közlésére **1896. augusztus hó 29-ik napjának délelőtt
10 órája** határidőül kitétik és ahhoz a venni szán-
dózkodók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy
az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX.
t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron
alul is eladtni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi
LX. t.-cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint
lesz kifizetendő. Végül felhívtnak mindazok, kik az
elárverezendő ingóságok vételéről a végrehajtató köve-
telését megelőző kielégítettséghez tartanak jogot, a meny-
nyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna
és ez a végrehajtató jegyzőkönyvből ki nem tűnik, el-
sősbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéséig alólirt
kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval
bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság táb-
láján kifüggesztését követő naptól számítatik.
Kelt Abrudbányán, 1896. aug. hó 5. napján.

Szabó Lajos,
kir. bírósági végrehajtó.

800 1—1

738 szám. 1896. évről.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz.
102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az ab-
rudbányai kir. járásbírósa 4851—1896. számú vég-
zése által abrudbányai dr. Pop Lőrincz ügyvéd által
képviselet Auraria pénztár javára mogosi Toma Alexa l.
Petru és társ. ellen 54 frt tőke, ennek 1896. évi ápril
hó 21. napjától számított 6% kamatai és eddig össze-
sen 40 frt 95 kr perköltség követelés erejéig elrendelt
kielégítési végrehajtás alkalmával bírólalag 896² fog-
lalt és 435 frt-ra becsült, a foglaltási jegyzőkönyv 1-től
13 tételig Toma Alexánál 1 tehén borjuval, 6 juh, 1
malacz, Prasa Simionnál 1 tehén, 1 üdő, 6 juh, 1
kocza 4 malaczozal, Buta Sevestinnál 2 tehén, 2 kocza,
10 juh, Burzuk Stefánnál 2 ökör, 2 tehén, 16 juhból
álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az abrudbányai kir. járásbírósa
idézett sz. kiküldetést rendelő végzése folytán a hely-
színen, vagyis alperesek lakásán Mogoson leendő esz-
közlésére **1896-ik év augusztus hó 22-ik nap-
jának délelőtt 10 órája** határidőül kitétik és
ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel
hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árveré-
sen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a leg-
többet ígérőnek becsáron alul is eladtni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi
LX. t.-cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint
lesz kifizetendő. Végül felhívtnak mindazok, kik az
elárverezendő ingóságok vételéről a végrehajtató köve-
telését megelőző kielégítettséghez tartanak jogot, a meny-
nyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett
volna és ez a végrehajtató jegyzőkönyvből ki nem tűnik,
elsősbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéséig alól-
irt kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval
bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság táb-
láján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Abrudbányán, 1896-ik évi jul. hó 25. napján.

Szabó Lajos,

kir. bírósági végrehajtó

801 1—1

3955—1896. k. i.

Hirdetmény.

Alulirt városi tanács ezennel közhírré
teszi, hogy Nagy-Enyeden, főtér 34. sz.
alatt, a régi iskola-épületben levő **Domo-
kos Béla-féle 2 szoba, 3 raktár és
pinczéből álló bolt helyiség bérbe kiadó.**
Értekezhetni a városi gazdasági taná-
csossal.

A városi tanács.

Nagy-Enyed, 1896. aug. 13.

Kovács Gyula,
polgármester.

06 1—3

817. sz.

II. 896.

Hirdetmény.

Alsófehér vármegye közigazgatási bi-
zottsága az 1896. évi augusztus hó 12-én
kelt 1083. és 1089. számú határozatá-
val a tövis-diód alsógáldi törv. hat. köz-
uton a gáldi patakon egy hid építését
1810 frt 76 kr költség erejéig és a
Tibor patakon fennálló hid újraépítését
549 frt 17 kr összeg erejéig engedé-
lyezte

A fentemlített munkálatok foganato-
sításának biztosítása czéljából az **1896.
augusztus hó 29 ik napjának d. e. 10
órájára** az alsófehérvágyeai m. kir. állam-
építészeti hivatal helyiségeben tartandó
zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyzőni óhajtok felhívtnak, hogy
a fentebbi munkálatok végrehajtásának
elvallalására vonatkozó, az engedélyezett
költség után számított s a részletes
feltételekben előirt 5%-nyi bánatpénzzel
ellátott zárt ajánlataikat kitűzött nap d.
e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyi-
val inkább igyekezzenek beadni, mivel
a későbbben érkezettek figyelembe nem
fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó
műszaki művelet és részletes feltételek
a nevezett m. kir. államépítészeti hiva-
tálnál, a rendes hivatalos órákban, na-
ponkint megtekinthetők.

Ajánlatok egyik, vagy másik mű-
tárgyra külön is tételhetnek.

Kelt Nagy-Enyeden 1896. aug. 15-én.

804—96 1—1

Több mint 50 év óta sikerrel használtatik!

az

ESZÉKI SPITZER-KENŐCS

és az

ESZÉKI SALVATOR-SZAPPAN.

Valódi minőségben

csakis, mint eddig, ezentul is

Eszéken, felsőváros

DIENES C. J.-féle

gyógyszertárban készül és megrendelhető.

Szeplőket és májfoltokat,

valamint az összes

bőrtisztátalanságokat biztosan eltávolít.

1 tégyel valódi Spitzer-kenőcs 35 kr.
1 üveg valódi Spitzer-mosdóvíz 40 kr.
1 darab valódi Salvator-szappan 50 kr.
1 doboz valódi lyoni rizspor 3 színben 50 kr és 1 frt.
1 tégyel kézpaszta 60 kr.

FIGYELMEZTETÉS!

Csak akkor valódi, ha a fenti törvényileg beiktatott védjeggyel el vannak
látva, és kéri a t. közönség csakis **Dienes-féle** eszéki kenőcsöt és szap-
pant kéri és elfogadni.

15—16



1498—1896. tkv.

Hirdetmény.

Kis-Solymos község telekkönyvi tagosítás folytán az 1869. évi 2579. sz. szabályrendelettel képest átalakították és ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve, amelyekre az 1886. XXIX., az 1889. XXXVIII. és az 1891. XVI. törvények a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. XXIX. törvényekben szabályozott eljárás, a telekjegyzőkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan, foganatosították.

E czélból az átalakítási előmunkákat hitelesítése és a helyszíni eljárás a nevezett községben **1896. október 5-én** fog kezdődni.

Ennélfogva felhívjuk:

1. Az összes érdekeltek, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen vagy meghatalmazott által jelenjenek meg és az új telekkönyvi tervezet ellen nemaláni észrevételeiket annál bizonyosabban adják be, mert régi telekkönyv végleges átalakítása után a téves átvezetésekből eredhető kifogásokat jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik.

2. Mindazok, akik a telekkönyvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a telekkönyvi hatóság kiküldöttje előtt a közzétett határnapon kezdődő eljárás folyama alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseket igazoló okirataikat mutassák fel.

3. Mindazok, akik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átirásra az 1886. XXIX. t.-cz. 15—18 és az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5. 6. és 7. §-ai értelmében szükséges adatokat megszerzve iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogait ezen uton nem érvényesíthetik és a bélyeg és illeték elengedési kedvezménytől is esznek.

4. Azok, kiknek javára már tényleg megszünt köveztésre vonatkozó zálog vagy megszünt egyes jog van ilvankönyvileg bejegyezve, ugyisint az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzéttel jognak törlesztését kérelmezzék, illetve, hogy törlesztési engedély nyilvánítsa végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellenesethen a bélyegmentesség kedvezménytől esznek.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság.

Nagy-Enyed, 1896. március 27-én.

Csernátóni Vajda Péter,
kir. jbró

797 2 3

Sz. 2179—896. tkvi

Árverési hirdetmény.

Az abrudbányai kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Chorges Juon bucsuni lakos végrehajtónak Bredeau Simion lui Stefan és Bredeau George lui Stefan, Tomus Alexandru, Bredeau Dimitru lui Stefan és Zsurka Linaului George bucsuni lakosok végrehajtást szenvedők elleni 235 frt tőke, ennek 1891. évi december 27-től járó 6% kamatai, továbbá 50 frt tőke, ennek 1895. évi január 1-től járó 6% kamatai, 65 frt 10 kr költség és járuléka behajtása végett az abrudbányai kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság részéről Bucsuni község 118 számú telekjegyzőkönyvben foglalt A + 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 rendszám, 622, 633, 634, 635, 637, 638, 639, 632, 643, 648, 649, 817, 846, 6875, 6876, 6877, 628 lr. sz. alatti ingatlanok és tartozékai Bucsuni községben a község házában megtartandó nyilvános árverésen **1896. évi október hó 8-ik napján délelőtt 10 órakor** 649, 190, 93, 299, 121, 24, 352, 6 frt kikiáltási ár 10% ó-ának bánatpenz gyanánt bírói kiküldött kezébe leendő előleges letétele mellett a kikiáltási áron alól is el fognak adatni.

Abrudbányai kir. telekkönyvi hatóság
1896. évi július hó 25-én.

Zanathy,
kir. jbró.

802 4-1

421—1896. szám

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a gyulafehérvári kir. törvényszék 1896. évi 14636 számú végzése következtében dr. Holländer Gusztáv ügyvéd által képviselt Moskovits S. ezég javára harri Szalai Pal ellen 429 frt 16 kr sz. jár. erejéig 1896. évi február hó 20-án foganatosított kikiáltási végrehajtás utján foglalt és 160 frtra becsült, egy ha léterjű cseplőgép és egy hat ló rejtű mozdonygép által álló ingóságok nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a marosújvári kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság részéről 429 frt 16 kr tőkekövetelés,

ennek 1895. évi december hó 1. napjától járó 6% os kamatai és eddig összesen 89 frt 08 krban bíróilag már megállapított költségek erejéig harri községben végrehajtást szenvedett lakásán leendő eszközésére 1896. évi augusztus hó 25-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűztetik és abhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőknek becsaron alól is el fognak adatni!

Kelt Maros-Ujvárt. 1896. évi aug. hó 4. napján.

Dergán János,
kir. bírósági végrehajtó.

803 1—1

CIRNER és LINGNER

NAGY-ENYEDEN.

A legelőnyösebb forrás nyomtatványok beszerzésére.

Gazdag és modern felszerelése folytán azon kellemes helyzetben van, hogy úgy gyorsaság és olcsóság, mint izléses kivitel tekintetében bármely hasonnemű vállalattal képes versenyezni.

👉 Vidéki megrendelések azonnal teljesíttetnek. 👈

A nyomda **5 gyorsajtóval** dolgozik s **töm-öntödével** is el van látva.

Hirdetések közlésére legalkalmasabb a cég kiadásában megjelenő

„Közérdek”,

a megye egyetlen politikai lapja, mely egyike a legelterjedtebb vidéki lapoknak.

Iroda: Főter 38. sz.

Telefon-sz. 5. és 6.